

har ogsaa hørt anføre som Grund, hvorfor Menigheden ikke selv vilde afholde denne Udgift, at det var en saa lille Sum at føre til Ligning paa Menigheden, hvorimod det, hvis det havde været et Bidrag til Kirken, vilde have være let at foranstalte en saadan Ligning.

Med Hensyn til de ved Slotskirken ansatte Geistlige, da troede jeg, at den høitærede Cultusminister allerede havde tænkt paa, naar Leilighed dertil frembød sig, at foranledige en saadan Omdeling af Sogneforholdene, at de der ansatte Geistlige kunde finde et tilstrækkeligt Underhold af selve Menigheden, og hvorved tillige Sjælesorgerne for endeel af de overbefolkede Districter kunde blive lettede. Jeg antager, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at de kirkelige Forhold i Hovedstaden ere meget slet organiserede, og det saa, at navnlig det fortrolige Forhold, som bør finde Sted mellem Præst og Menighed, vanskelig kan indtræde i flere Sogne her i Hovedstaden. Jeg troer derfor, at disse Forhold trænge til en omhyggelig Overveielse, hvorunder det vistnok vil være at tage i Betragtning, om ikke ved en Omfordeling de ved Slotskirken ansatte Geistlige kunne faae et større Omraade for deres Virksomhed.

Jeg maa med Hensyn til den for Ribe Biskop opførte Lønning, bemærke, at der derved vistnok tillige, om jeg ikke feiler, ogsaa er indbesfattet Contoir-Udgifter. Som bekendt har Forholdet med Undtagelse af Kjøbenhavn udviklet sig historisk, saaledes, at alle en Stifts vortigheds Forretninger besørages igjennem Bispecontoiret, hvorved der foranlediges ikke ubetydelige Contoirudgifter, navnlig for de større Stifter. Jeg maa saaledes tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, da der var Tale om Contoirudgifter, navnlig for Fyens Bispestol, troede de, som kjendte dette Forhold, ikke at kunne anslaae dem til ringere end 800 Rbd.; — selv om man nu vil antage, at disse Udgifter andrage 600 Rbd., er det dog altid en ikke ringe Udgift, og jeg har derfor troet at burde henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa dette Punkt, for at man ved Bedømmelsen af Gagens Størrelse ogsaa kan tage Hensyn hertil.

Hvad endelig angaaer Bevillingen af de 2,000 Rbd. til visse Geistlige, skønner jeg dog ikke, at de Grunde, som ere anførte derimod, kunne, idetmindste for mit Vedkommende, være afgjørende. Det forekommer mig — men maa skee er det mig, som tager feil i denne Henseende, — at den høitagtede Cultusminister omtrent yttrede sig ganske saaledes, som det ærede Medlem fra Præstø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) ønskede, at han skulde udtale sig. (Grundtvig: Nei!) Jeg idetmindste opfattede hans Foredrag saaledes, at han virkelig tænkte paa, ved fra de mere overflødige Embeders Indtægter at henlægge Noget til de Embeder, som kun være ringe afslagte, at forbedre Geistlighedens Stilling i det Hele; men selv om jeg skulde have taget feil i denne Henseende, har det altid været min Grundsætning, at fordi man ikke strax kan faae det Hele, derfor skal man dog aldrig opoffre det, man kan faae, og, naar det nu dog vistnok maa ansees for at være en rigtig Grundsætning, at Embeder, som ere særdeles overflødigt udfyrede, blive mindre overflødigt afslagte, og at, hvad der saaledes indvindes, anvendes til at forbedre de mindre vel afslagtes Kaar, hvorfor da ikke her i det enkelte Tilfælde følge denne Grundsætning? Jeg maa tillade mig at bemærke, at det her ikke alene er Hensynet til de Embeder, som ere nævnte af den ærede Cultusminister, som fortjener at komme i Betragtning, men lad os vel erindre, at vi ifør vorterede en Lov, nemlig Hartkornsegalliseringsloven, som i flere Henseender var temmelig ubillig for de nærværende geistlige Embedsmænd. Der blev da truffet den Bestemmelse, at Tienden skulde være fri for Skat, men at al Præstjord skulde udrede Skat i samme Forhold som al anden Jord. Den forøgede Indtægt, som Staten derved indvandt, skulde vel anvendes til at erstatte det Tab, som vedkommende Geistlige led, men derved blev ingenlunde hele det Tab, som flere geistlige Embedsmænd led, erstattet; thi ved denne Omdannelse af Geistlighedens Besatningsmaade, som da vandt det ærede Things Bisald, ere vel flere af de Geistlige komne til at svare Mindre i Skat, end de tidligere gjorde; men dette, som de kom til at svare mindre, kom over paa flere mindre Kald,